

[Dorte Bennedsen]

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet folketinget understreger, at de nødvendige omstillinger inden for de videregående uddannelser må gennemføres ud fra en ansvarlig faglig planlægning i nøje samarbejde med institutionerne, og idet folketinget konstaterer, at der efter undervisningsministeriets skrivelse af 27. februar 1985 ikke vil være rimelig tid til en sådan procedure, opfordrer folketinget undervisningsministeren til at stille beslutningen om de omlægninger, hvorom der ikke er enighed mellem ministeriet og institutionerne, i bero, således at der for 1986 alene gennemføres de ændringer, som er opnået gennem budgetmodel og besøgsrunder, samt de ændringer, hvorom der opnås enighed i de kommende drøftelser med institutionerne, og således at der bliver den fornødne tid til at foretage en langsigtet planlægning af de nødvendige omstillinger.

Folketinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Estrup (RV):

Jeg vil gerne bede fru Dorte Bennedsen om en fortolkning af den foreslåede dagsorden på et enkelt punkt.

Jeg vil gerne spørge: i det tilfælde, hvor forslag har været ude i forbindelse med indkaldelsesskrivelsen til debat på institutionerne, og hvor man måtte have udmøntet de reduktioner, som der er blevet bedt om fra ministeriet, f.eks. i en nedskæring af et institut til $\frac{2}{3}$ størrelse eller, måske endnu værre en fuldstændig nedlæggelse af et institut, og der står et enigt organ inden for de styrende organer bag ved beslutningen, er en sådan beslutning da truffet i enighed mellem ministerium og institution, eller er den ikke truffet i enighed?

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg er nok lidt tungt opfattende. Jeg havde lidt vanskeligt ved at opfatte hr. Estrups

spørgsmål, men jeg vil gerne sige, at det, der er meningen med den dagsorden, der er foreslået her, er, at de ting, der er meldt ud – og jeg har forstået, at det drejer sig om ca. 40 pct. af indholdet af 27. februar-skrivelsen, som institutionerne har accepteret – en budgetmodel gennem besøgsrunder, og som de har været indstillet på, de skal selvfølgelig køre videre, og så skal styrelsesloven anvendes med de rimelige frister, så den kan blive brugt i diskussionen om yderligere initiativer på universiteterne. Og dér, hvor en sådan proces kører igennem, kan man så også fortsætte.

(Kort bemærkning).

Estrup (RV):

Jeg må forstå fru Dorte Bennedsens svar på den måde, at i de situationer, hvor man måtte have besluttet sådanne nedskæringer af et enkelt institut, står det ved magt.

Eva Møller (KF):

Idet jeg vælger at lægge særlig vægt på ordet »omlægninger«, vil jeg da også gerne takke socialdemokratiet for denne mulighed for at debattere de videregående uddannelser.

Når vi ser på, hvor store ressourcer der bruges på dette område, og hvor stor betydning disse uddannelser har for, at vi på en række områder er i stand til at opfylde de behov, samfundet har for særligt uddannede til at varetage en række specielle opgaver, kan det måske undre, at vi stort set kun diskuterer disse uddannelser, når der sker budgetmæssige ændringer på området, mens andre lige så væsentlige uddannelser – jeg tænker her specielt på folkeskolen og ungdomsuddannelserne – langt hyppigere gøres til genstand for politiske drøftelser.

Jeg finder som sagt, at det væsentlige ved dagens debat er at diskutere de omlægninger, der er på vej i de videregående uddannelser. Vi har, som det også blev nævnt af undervisningsministeren, fået en del orientering herom i uddannelsesudvalget, og mere er på vej, men navnlig har der været en hel del debat i pressen og i medierne om de besparelser, der skal ske på nogle områder for at skaffe ressourcer til andre.

Jeg synes, at det i den forbindelse er væsentligt at påpege, at det rent faktisk i 1986